

200706478/1.

Datum uitspraak: 16 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/32801 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 4 september 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Bij brief van 27 september 2007 heeft appellant een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

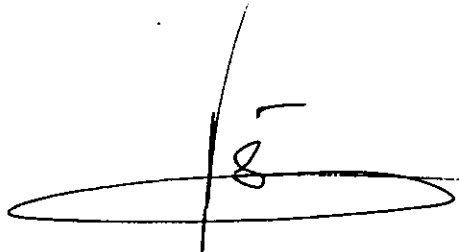
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2007

156-550.

Verzonden: 16 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0165547352

Model M110-A Maatregel van bewaring

(3)

V-nummer

IND-nummer

: 01.05.25.8002

Piketadvocaat : F.J. Koningsveld

Tel: 076-5310393

De ondergetekende, J.G.N. Veth, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulp-officier van Justitie, gelst op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(s)m(en) :
 Geboortedatum :
 Geslacht : Mannelijk
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Afghanistan
 Nationaliteit : Onbekend

IND	16 AUG 2007
ontvangst-	
datum	
geest. gezond.	
invoer	
aanvang	
datum	

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
 () artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
 () aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
 () aanvraag regulier

deze maatregel wordt geverdeld door*:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat
 (X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling
 () verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 () veroordeeld is terzake misdrijf
 () ongewenst verklaard is
 (X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit.
 () zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
 () zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 () gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
 () zich bedient van een of meerdere aliassen
 (X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 (X) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 (X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
 () overige reden(en):

- () wogens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd

Plaats: Roosendaal

Datum: 16-8-2007

Tijd: 12:30 uur

De Minister van Justitie,
 namens de Minister,
 de hulpofficier van justitie

J.G.N. Veth,
 adjudant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

0165547352

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient -bij voorkeur- gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Almelo
Vreemdelingenkamer

productie 1

Postadres: Postadres: postbus 323, 7800 AH Almelo

☒ AANTEKENEN
☐ PER FAX ((026) 445 45 29)

Advokatenkollektief Sloetstraat
tav mevrouw mr. A. Portier
Postbus 364
6800 AJ Arnhem

Bezoekadres
E. Gorterstraat 5
7607 GB Almelo
Telefoon (0546) 83 27 27
Fax (0546) 82 90 83
Bankrekening 192325744

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
Justitie nummer

Conservatoire Maatregelen
dhr P. Agerbeek
(0546) 832478
(0546) 457211
4 september 2007
procedurenummer 07 / 32801 VRONTN BL1 CM AX2

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u elichte óén zaak in uw
brief behandelen.

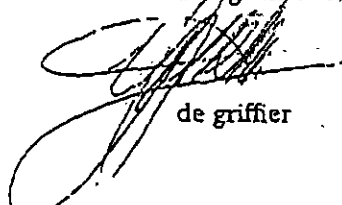
de procedure van :

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

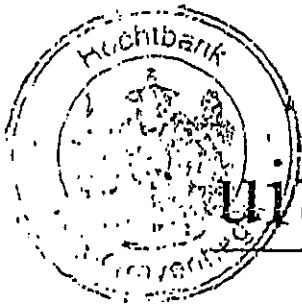
Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

de griffier

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/32801 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op te
van Afghaanse nationaliteit,
thans verblijvende aan boord van de detentieboot te Dordrecht,
Justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A. Portier, advocaat te Arnhem;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M. Dalhuisen,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 16 augustus 2007 om 12:30 uur is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Aangezien er nog niet definitief was beslist op eisers aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 28 Vw 2000, heeft verweerder op 30 augustus 2007 de maatregel van bewaring omgezet en is eiser in bewaring gesteld op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder b, juncto artikel 8, onder f, Vw 2000).

Eiser heeft op 21 augustus 2007 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 3 september 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de maatregel onrechtmatig is, omdat deze in strijd met de wet moet worden geacht. Daarnaast meent eiser dat de bewaring bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet is gerechtvaardigd.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers inbewaringstelling rechtmatig is en dat er voldoende voortvarend is gehandeld.

Voor zover eiser heeft betoogd dat er in het onderhavige geval geen sprake is van een administratieve omzetting en verweerder bij inbewaringstelling van eiser niet heeft gekeken naar eisers verblijfsrechtelijke status, overweegt de rechtbank als volgt. In onder meer haar uitspraak van 31 juli 2002, JV 2002/316, heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) overwogen dat indien en zolang er geen categoriewijziging heeft plaatsgevonden, de bewaring berust op de in het daartoe gegeven bevel aangegeven grond. Het uitblijven van de categoriewijziging maakt de voortzetting van de bewaring onrechtmatig, indien de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. De rechtbank is van oordeel dat van een dergelijke onevenwichtigheid – alle feiten, omstandigheden en belangen in aanmerking genomen – in dit geval geen sprake is, mede gelet op het feit dat er slechts veertien dagen waren verstreken sinds eiser inbewaringstelling. De omstandigheid dat niet geheel vast is komen te staan of verweerder bij eisers inbewaringstelling onderzoek heeft gedaan naar zijn verblijfsrechtelijke positie kan naar het oordeel van de rechtbank aan het vorenstaande niet afdoen, nu de beslistermijn op eisers asielaanvraag thans nog niet is verstreken en niet is gebleken dat verweerder niet in staat zal zijn om tijdig te beslissen.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

Met betrekking tot het standpunt van eiser dat verweerder, gelet op het feit dat hij een asielzoeker is, niet de gronden zoals opgenomen in de maatregel van bewaring aan de bewaring ten grondslag heeft kunnen leggen, overweegt de rechtbank als volgt. Uit artikel 59 Vw 2000, alsmede de jurisprudentie, volgt dat een maatregel van bewaring met redenen omkleed moet zijn, zodat inzichtelijk wordt gemaakt waarom het belang van de openbare orde of nationale veiligheid de inbewaringstelling van de vreemdeling vordert.

Voor zover eiser stelt dat hij een vaste woon- of verblijfplaats heeft, overweegt de rechtbank dat gesteld noch gebleken is dat eiser staat ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder deze grond terecht in de maatregel van bewaring heeft kunnen opnemen. Daarnaast is niet gebleken dat eiser beschikt over zelfstandige middelen van bestaan en is de rechtbank van oordeel dat verweerder ook deze grond terecht in de maatregel van bewaring heeft kunnen opnemen.

Met betrekking tot het standpunt van eiser dat hij niet eerder onrechtmatig in Nederland heeft verbleven, overweegt de rechtbank dat is gebleken dat eerder door eiser ingediende asielaanvragen zijn afgewezen. Ingevolge het bepaalde in artikel 45, eerste lid, onder b, dient de vreemdeling Nederland uit eigen beweging te verlaten binnen de in artikel 62 Vw 2000 gestelde termijn, bij gebreke waarvan de vreemdeling kan worden uitgezet. Ingevolge het bepaalde in artikel 62, eerste lid, Vw 2000 dient de vreemdeling, nadat het rechtmatig verblijf is geëindigd, Nederland uit eigen beweging binnen vier weken te verlaten. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht deze grond in de maatregel van bewaring heeft opgenomen.

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/ of om zijn terugreis te bekostigen en eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven.

Handelingen ter voorbereiding van de verwijdering van eiser hangende de asielprocedure worden opgeschort in afwachting van de beslissing op de asielaanvraag. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat, gelet op het bepaalde in artikel 59, vierde lid Vw 2000, de duur van de bewaring is gemaximeerd en dat binnen zes weken op de aanvraag dient te worden beslist. Verweerder verricht derhalve, mede gelet op het bepaalde in paragraaf A4/6.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) geformuleerde beleid, geen uitzettingshandelingen zolang niet op de asielaanvraag van eiser is beslist.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Zaaknummer: Awb 07/32801 VRONTN/CM

blad 4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Bloebaum en in tegenwoordigheid van A.G.A. Velnaar als griffier in het openbaar uitgesproken op 4 SEP 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 4 SEP 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
ilene van elten
essia huber
cheryl lucassen
astrid portier
jan hein van rijswijk
mieke van willigen
advokaten en procureurs

rees derksen
jose peeze blinkhorst
luana pomice
anne-marie wisteeven
administratie

RAAD VAN STATE	
5339	INGEKOMEN
B	10 SEP 2007
ZAAKNR.	200706478
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
tevens per fax: 070 - 365 1380
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Arnhem: 10 september 2007

APPÈLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 07/32801

Inzake: de heer
nationaliteit: Afghaanse
Geboortedatum: 0105.25.8002
IND-nummer:

Geeft te kennen:

De heer [naam] geboren op [datum] in het GBA ingeschreven op het adres [adres] maar thans verblijvende op de detentieboot te Dordrecht, ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellant is gemachtigd en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging; dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, (productie 1), gedateerd 4 september 2007 en verzonden op dezelfde dag, waarbij; Het beroep ongegrond wordt verklaard; en het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Het appelschrift berust op de volgende grieven:

Allereerst dient opgemerkt te worden dat ondergetekende op 29 augustus 2007 de bewaringszaak van mr Koningsveld heeft overgenomen, omdat ik de advocaat ben die de verblijfsrechtelijke belangen van de heer behartigt. Per fax werd de rechtbank Almelo en de INID ingelicht over die overname alsmede over het feit dat de heer een openstaande asielprocedure heeft waardoor hij (ook op het moment dat hij in bewaring werd gesteld) rechtmatig verblijf heeft. Op 30 augustus 2007 vindt er een categoriewijziging plaats en werd gesteld dat appellant in bewaring kon worden gesteld ondanks zijn rechtmatig verblijf onder handhaving van precies dezelfde gronden? Op 31 augustus 2007 wordt de rechtbank daarvan per fax bericht, zonder dat de advocaat die stukken in kopie krijgt toegezonden, dat laatste deed de rechtbank per fax de dag van de zitting, waarbij gemachtigde niet door haar kantoor werd gealarmeerd daarover, aangezien nergens stond vermeld dat het een spoedfax zou betreffen.

Grief 1:

In de uitspraak overweegt de rechtbank in de 4^e alinea op pagina 2 onder andere dat:

„Het uitblijven van de categoriewijziging maakt de voortzetting van de bewaring onrechtmatig, indien de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. De rechtbank is van oordeel dat van een dergelijke onevenwichtigheid -alle feiten, omstandigheden en belangen- in aanmerking genomen- in dit geval geen sprake is, mede gelet op het feit dat er slechts veertien dagen waren verstreken sinds eisers inbewaringstelling. De omstandigheid dat niet geheel vast is komen te staan of verweerder bij eisers inbewaringstelling onderzoek heeft gedaan naar de verblijfsrechtelijke positie kan naar het oordeel van de rechtbank aan het voorstaande niet afdoen, nu de beslistermijn op eisers asielaanvraag thans nog niet is verstreken en niet is gebleken dat verweerder niet in staat zal zijn om tijdig te beslissen.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen om de onderstaande redenen. Allereerst meent appellant dat van een categoriewijziging enkel sprake kan zijn indien een vreemdeling in bewaring is gesteld ten tijde van zijn niet rechtmatig verblijf en hij dan vervolgens een aanvraag tot verlenen van een verblijfsvergunning indient. Dan vindt een categoriewijziging plaats van artikel 59, eerste lid onder a, Vw 2000 naar artikel 59, eerste lid, onder b, Vw 2000.

Maar in casu had de vreemdeling al rechtmatig verblijf op het moment dat hij de eerste keer in bewaring werd gesteld (zie productie 2) en deze categoriewijziging was aldus het herstellen van een blunder, waarbij direct de volgende blunder begaan werd, namelijk door de bij verweerder bekende gemachtigde daarvan niet op de hoogte te stellen.

De rechtbank verwijst naar jurisprudentie inzake het uitblijven van de categoriewijziging. Deze jurisprudentie is helemaal niet van toepassing op onderhavige casus, omdat verweerder wel de categorie gewijzigd heeft, na er door gemachtigde op gewezen te zijn dat appellant rechtmatig verblijf had.

En nergens wordt duidelijk uit waarom de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen (niet) in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Welke belangen zou verweerder erbij moeten hebben dat appellant de uitkomst van zijn asielprocedure, waarbij verweerder zelf nota bene heeft aangegeven dat er een BMA advies aangevraagd en daartoe een medisch onderzoek opgestart dient te worden (productie 3) in detentie moet afwachten? Bovendien blijkt nergens van een belangenafweging die verweerder gemaakt zou hebben.

Onbegrijpelijk is het oordeel van de rechtbank dat van een dergelijke onevenwichtigheid geen sprake is, mede gelet op het feit dat er slechts veertien dagen waren verstreken sinds eisers inbewaringstelling. De rechtbank vergeet daarbij dat indien gemachtigde op 29 augustus 2007 niet de fax zou hebben verstuurd waarin stond vermeld dat appellant rechtmatig verblijf had, verweerder nu hoogstwaarschijnlijk daarvan nog steeds niet op de hoogte zou zijn. Bovendien blijkt uit deze casus glashelder dat verweerder geen enkele belangenafweging heeft gemaakt voordat appellant in bewaring werd gesteld, want indien verweerder niet weet dat appellant een asielprocedure heeft openstaan waarvoor een BMA advies is aangevraagd dan kan verweerder die belangen uiteraard evenmin in een afweging betrekken. Overigens is nadat verweerder van deze feiten op de hoogte is geraakt evenmin een belangenafweging gemaakt, bij de zogenaamde categoriewijziging.

Voorts spreekt de rechtbank ten onrechte van de omstandigheid dat niet geheel vast is komen te

staan of verweerder bij eisers inbewaringstelling onderzoek heeft gedaan naar zijn verblijfsrechtelijke positie. Dat is wel degelijk komen vast te staan. Waarom denkt de rechtbank anders dat op 30 augustus 2007 een zogenaamde categoriewijzing naar rechtmatig verblijf plaatsvindt als de gemachtigde op 29 augustus 2007 faxt dat appellant rechtmatig verblijf heeft? Of bedoelt de rechtbank dat zulk onderzoek wellicht wel heeft plaatsgevonden en dat appellant expres op een verkeerde categorie in bewaring is gesteld?

Ook het belang dat de rechtbank klaarblijkelijk hecht aan het gegeven dat de beslistermijn op eisers asielaanvraag thans nog niet is verstreken en niet is gebleken dat verweerder niet in staat zal zij tijdig te beslissen, wekt bevreemding. Gemachtigde mag toch niet hopen dat de vreemdelingenadvocatuur opgeroepen wordt stil te blijven indien bemerkt wordt dat een vreemdeling op een verkeerde categorie in bewaring wordt gesteld, zodat bij de 1^e kennisgeving hopelijk niet meer binnen 6 weken op de aanvraag kan worden beslist en het beroep alsdan gegrond verklaard wordt en schadevergoeding wordt toegekend?

Conclusie: De rechtbank diende dan ook te oordelen dat nu er geen belangenafweging heeft plaatsgevonden en de verblijfsrechtelijke status van appellant niet is gecontroleerd voordat hij in bewaring werd gesteld, de procedure leidend tot de inbewaringstelling onrechtmatig is.

Gemachtigde heeft terzake het niet controleren van de verblijfsrechtelijke positie voordat de vreemdeling in bewaring wordt gesteld nog een parallel getrokken met jurisprudentie over vreemdelingen die onder het generaal pardon zouden kunnen vallen. Verwezen wordt naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 13 februari 2007, nr. 200609406/1, gepubliceerd in JV 15 maart 2007, aflevering 4, nr. 109. Op het betoog dat de "generaal pardon- vreemdelingen" die ten onrechte in bewaring zijn gesteld in aanmerking komen voor een schadevergoeding en dat het geval van appellant daarmee grote gelijkenissen vertoont, aangezien er in casu geen enkele belangenafweging heeft kunnen plaatsvinden omdat verweerder niet heeft onderkend dat appellant een asielprocedure had openstaan, heeft de rechtbank in het geheel niet gereageerd.

Grief 2:

In de laatste alinea op pagina 2 van de uitspraak overwoog de rechtbank onder andere dat:

Voor zover eiser stelt dat hij een vaste woon- of verblijfplaats heeft, overweegt de rechtbank dat gesteld noch gebleken is dat eiser staat ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie.

Ook dit hiermee kan appellaat zich niet verenigen, omdat dit feitelijk onjuiste overwegingen zijn. Appellant heeft juist wel gesteld dat hij in de GBA staat ingeschreven, want zoals de rechtbank terecht overwoog, heeft eiser gesteld een vaste woon- of verblijfplaats te hebben. Ter zitting heeft gemachtigde aangegeven dat appellaat in het A/ZC Utrecht woonachtig is en dat hij op dat adres in de GBA zal zijn ingeschreven. Helaas kan gemachtigde voor de vreemdeling geen uittreksel bij de gemeente aanvragen.

Maar ook overigens mocht het bij de rechtbank wel gebleken zijn dat appellaat aldaar staat ingeschreven, getuige de stukken die verweerder naar de rechtbank heeft gefaxed terzake de categoriewijziging. Uit informatie van het Ministerie van Justitie, de Justitiele Informatiedienst blijkt dat het geverifieerde adres de _____ is.

Kortom, deze grond is ten onrechte opgenomen in het bevel bewaring.

Het feit dat appellaat niet beschikt over zelfstandige middelen van bestaan, wordt ten onrechte aan hem tegengeworpen, omdat hij een asielzoeker is en niet mag werken.

Daarna citeert de rechtbank ten onrechte dat het standpunt van eiser is geweest dat hij niet eerder onrechtmatig in Nederland heeft verbleven. Appellant heeft gesteld dat de IND ten onrechte de grond heeft opgenomen dat hij eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven. De rechtbank haalt allerlei wetsartikelen aan en stelt dat appellaat meerdere asielprocedures heeft verloren en dat zij dus wel onrechtmatig in Nederland heeft verbleven.

Lichter, waar het om gaat is dat verweerder klakkeloos deze grond heeft opgenomen, zonder overigens te stellen appellaat zich in het verleden niet aan zijn vertrektermijn zou hebben gehouden, en zonder dat verweerder daaromtrent ook maar iets heeft gecontroleerd. In casu was artikel 64 Vw zelfs lange tijd van toepassing op appellaat.

De rechtbank diende te oordelen dat de IND deze grond niet op juistheid heeft gecontroleerd en de rechtbank kan zelf zulks al helemaal niet beoordelen.

Grief 3:

In de 2 alinea op pagina 3 van de uitspraak overwoog de rechtbank ten onrechte dat:

De vrees gerechtvaardigd is dat eiser, DIE GEEN RECHTIMATIG VERBITJEN HEEFT, indien in vrijheid gesteld, zich aan uitzetting zal onttrekken.

En in de 3 alinea van pagina 3 overwoog de rechtbank onder andere dat:

Voorbereidingshandelingen voor de verwijdering van eiser hangende de asielprocedure worden opgeschort.

Verweerder verricht derhalve geen uitzettingshandelingen zolang niet op de asielaanvraag van eiser is beslist.

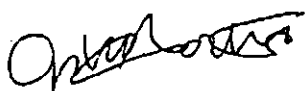
Appellant meent dat met deze eerst aangehaalde alinea wel duidelijk wordt dat de rechtbank Almelo uitspraak heeft gedaan op basis van onjuiste feiten!

En de rechtbank is voorts niet alert geweest op het feit dat de IND wel degelijk (veel te) voortvarend aan het handelen was terzake de uitzetting, want er werd uitleg gegeven over de IOM en de LP-aanvraag. Verweerder heeft zelfs niet eens door dat er omdat er een asielverzoek openstaat geen contact mag worden opgenomen met de Afghaanse autoriteiten.

PEITIUM:

Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Almelo van 4 september 2007 te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr A. Portier

Advocaat.